

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1968 r.

Nr 16

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

110 — nr 107 z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie Komisji Organizacji Zarządzania 217

ZARZĄDZENIE

111 — nr 39 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1968 r. w sprawie zasad i trybu ewidencjonowania i rozliczania zmian w narodowym planie gospodarczym 218

110

UCHWAŁA Nr 107 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie Komisji Organizacji Zarządzania.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1: 1. Komisja Organizacji Zarządzania, zwana dalej Komisją, jest organem administracji państwowej w zakresie organizacji zarządzania w gospodarce i administracji państwowej.

2. Nadzór nad działalnością Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.

3. Na czele Komisji stoi Prezes, powoływany i odwołany przez Prezesa Rady Ministrów.

4. W skład Komisji wchodzi przedstawiciele:

Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki,
Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac,
Ministra Finansów,
Szefa Urzędu Rady Ministrów.

5. Prezes Komisji zaprasza do udziału w jej pracach przedstawiciela Działu Ekonomicznego KC PZPR, Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli.

§ 2: 1. Komisja w swoim zakresie działania opracowuje analizy, opinie, wnioski i projekty przepisów prawnych dotyczące spraw związanych z organizacją i metodami działania oraz zasadami określania i wprowadzania obsad etatowych w jednostkach gospodarki narodowej i administracji państwowej.

2. W szczególności wspomniane w ust. 1 analizy, opinie, wnioski i projekty przepisów prawnych dotyczą następujących spraw:

- 1) zasad właściwej struktury organizacyjnej i podziału kompetencji poszczególnych rodzajów państwowych jednostek organizacyjnych,
- 2) zasad właściwej administracyjnej obsady etatowej w państwowych jednostkach organizacyjnych,

- 3) przeciwdziałania nieuzasadnionej rozbudowie aparatu zarządzania oraz nadmiernemu wzrostowi etatów osobowych i funduszu płac aparatu zarządzania,
- 4) współpracy z punktu widzenia organizacji zarządzania w przygotowaniu i ocenie eksperymentów gospodarczych oraz w przygotowaniu wniosków i ocenie w zakresie koordynacji branżowej i terenowej,
- 5) zagadnień usprawnień organizacyjnych i obsady etatowej jednostek administracji i gospodarki związanych z handlem zagranicznym,
- 6) zagadnień organizacyjnych zjednoczeń (równorzędnych),
- 7) opiniowania projektów statutów i innych aktów organizacyjnych wiążących się z działalnością Komisji, podlegających zatwierdzeniu przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów,
- 8) opiniowania wniosków dotyczących ustalenia kontyngentów etatów osobowych w jednostkach budżetowych i wniosków o zwiększenie liczby etatów osobowych oraz dotyczących wysokości funduszu płac

oraz innych spraw zleconych Komisji przez Radę Ministrów, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów. Ponadto do zadań Komisji należy zbieranie i upowszechnianie informacji o najnowszych osiągnięciach w dziedzinie usprawnienia organizacji i metod zarządzania w gospodarce narodowej i administracji.

3. Statut hadany Komisji przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Komisji określi:

- 1) szczegółowy zakres działania Komisji,
- 2) tryb powoływania jej członków,
- 3) sprawy zastrzeżone do decyzji Rady Ministrów, Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów,
- 4) kompetencje Prezesa,
- 5) sprawy wymagające kolegiałnego stanowiska Komisji,
- 6) organizację aparatu wykonawczego Komisji.

§ 3. 1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe oraz organizacje społeczne dotowane z budżetu Państwa obowiązane są udzielać Komisji na jej żądanie opinii oraz wszelkich materiałów i informacji z zakresu prac Komisji, jak również uzgadniać z nią opracowywane przez siebie projekty przepisów prawnych wiążących się z działalnością Komisji.

2. Komisja może również przeprowadzać lub zlecać badania w swoim zakresie działania.

§ 4. Prezes Komisji przedkłada Prezesowi Rady Ministrów corocznie sprawozdanie z jej działalności, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.

§ 5. Minister Finansów wydzieli dla Komisji odrębną część w budżecie Państwa.

§ 6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w uzgodnieniu z Prezesem Komisji dokona przeniesienia do pracy w Komisji pracowników Zespołu Organizacji Zarządzania wraz z zajmowanymi przez nich etatami oraz funduszem płac i pochodnymi.

§ 7. 1. Prezesowi Komisji podporządkowuje się:

- 1) Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych działający na podstawie uchwały nr 222 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1960 r. w sprawie zadań i zasad działania Centralnego Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych (Monitor Polski Nr 62, poz. 294),
- 2) Zakład Organizacji i Techniki Pracy Biurowej działający na podstawie zarządzenia nr 369 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1955 r. w sprawie powołania Zakładu Organizacji i Techniki Pracy Biurowej.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac oraz Minister Finansów przekazają Prezesowi Komisji etaty osobowe oraz środki finansowe i rzeczowe związane z działalnością jednostek, o których mowa w ust. 1.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 września 1967 r. w sprawie powołania Komisji do Spraw Organizacji Zarządzania w Gospodarce i Administracji Państwowej.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

111

ZARZĄDZENIE Nr 39 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1968 r.

w sprawie zasad i trybu ewidencjonowania i rozliczania zmian w narodowym planie gospodarczym.

W celu zapewnienia właściwej podstawy do oceny wykonania narodowego planu gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za podstawę ustalania stopnia wykonania narodowego planu gospodarczego (NPG) należy przyjmować:

- 1) narodowy plan gospodarczy według uchwały Rady Ministrów po uwzględnieniu poprawek Sejmu PRL,
- 2) narodowy plan gospodarczy skorygowany zgodnie z zasadami, o których mowa w § 2.

2. Zasady określone niniejszym zarządzeniem dotyczą zadań ustalonych w NPG dla ministerstw, urzędów centralnych oraz prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN).

§ 2. 1. Korekty NPG, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, mogą wynikać:

- 1) z uchwał i decyzji podejmowanych przez Radę Ministrów, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) z zarządzeń i decyzji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w ramach przyznaných mu uprawnień,
 - 3) ze zmian organizacyjnych dokonywanych w ciągu roku, a polegających na przekazywaniu zakładów, przedsiębiorstw, zjednoczeń oraz innych jednostek z gestii organizacyjnej jednego ministra do gestii organizacyjnej drugiego ministra oraz zmian w zaliczaniu tych jednostek do właściwych działów i gałęzi gospodarki narodowej oraz odpowiednich systemów planowania (plan centralny, plan terenowy).
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wpływają na zmianę NPG tylko wtedy, gdy zawierają wyraźne stwierdzenie, że stanowią one korektę NPG.

§ 3. 1. Decyzje, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, powodujące zmiany w NPG, powinny określać, jakie liczby i wskaźniki NPG i w jakiej wysokości ulegają zmianie.

2. W celu zapewnienia realizacji przepisu ust. 1 ministrowie i kierownicy urzędów centralnych zobowiązani są do podawania w projektach dokumentów w sprawie korekty NPG, przedstawianych organom wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, kompleksowych zmian liczb i wskaźników NPG.

3. Liczby i wskaźniki nie wymienione w przedstawianych do decyzji projektach dokumentów, o których mowa w ust. 2, nie będą podlegały korekcie.

§ 4. 1. Po każdorazowej uchwale i decyzji Rady Ministrów, Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany NPG, Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zobowiązany jest do zarejestrowania i nadania kolejnego numeru „decyzji w sprawie zmian NPG” oraz przekazania jej zainteresowanym ministrom, Ministrowi Finansów oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również decyzji w sprawie zmian NPG, podejmowanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w ramach przyznaných mu uprawnień.

§ 5. 1. Za korektę NPG w zakresie inwestycji uważa się w szczególności zmiany wprowadzone w trybie określonym w § 2, powodujące korektę nakładów inwestycyjnych ustalonych w NPG, a dotyczące:

- 1) zwiększenia lub zmniejszenia globalnych nakładów inwestycyjnych ustalonych w NPG dla poszczególnych ministerstw, urzędów centralnych i prezydiów WRN,
- 2) uwzględnienia ostatecznych wyników bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym,
- 3) zwiększenia planu oddawania do użytku zadań inwestycyjnych w zakresie inwestycji centralnych oraz planu przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych, wynikające z uwzględnienia poślizgu rzeczowego.